

2012 m. lapkričio 16 d. *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. rugsėjo 13 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimtos nutarties byloje T-369/11 *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE prieš Europos Komisiją, Europos Sąjungos delegaciją Turkijoje, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)*

(Byla C-520/12)

(2013/C 26/66)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE*, atstovaujama Δικηγόρος Α. Krystallidis

Kitos proceso šalys: Europos Komisija, Europos Sąjungos delegacija Turkijoje, *Central Finance & Contracts Unit (CFCU)*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą nutartį,
- pripažinti jos ieškinį Bendrajame Teisme priimtinu,
- išnagrinėti bylą iš esmės ir atlyginti nuostolius, kuriuos apeliantė patyrė dėl neteisėto 2011 m. balandžio 5 d. atsakovės sprendimo, kurį priėmė Europos Sąjungos delegacija Turkijoje ir 2011 m. balandžio 6 d. gavo apeliantė, atšaukti sprendimą sudaryti sutartį „Europos ir Turkijos verslo centrų tinklo išplėtimas į Sivas, Antakya, Batman ir Van — Europe Aid/128621/D/SER/TR“ su konsorciumu „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS SA (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)“ dėl tariamai klaidingos pateiktos informacijos, atsižvelgiant į horizontalius apeliantės interesus nagrinėjamoje byloje.
- Įpareigoti Komisiją apmokėti visas bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą taikydamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 263 straipsnį, nes nesuprato, kad šiame straipsnyje minėtas terminas „institucija“ reiškia ne tik Europos Sąjungos institucijas, bet ir ES tarnautojus, nes jie lygiai tai pat atsakingi už nuostolių, kuriuos asmenys patyrė dėl ES veiksmams padarytos žalos, atlyginimą.

Antruoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį ir Žmogaus teisių ir

pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 6 straipsnį (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą) ir 13 straipsnį (teisė į veiksmingą teisinę gynybos priemonę) kaip Sąjungos teisės principus, nes atmetė apeliančės ieškinį kaip nepriimtina, neatsižvelgęs į jos pastabas dėl atsakovės pateikto nepriimtimumo grindžiamo prieštaravimo ir darydamas nuorodą į atitinkamą teismų praktiką dėl ES pareigūnų padarytų nuostolių (sprendimai 9/69, 4/69 ir 60/81) bei į SESV 263 straipsnio aiškinimą pagal minėtą teismų praktiką. Be to, nutartyje neatsakyta į apeliančės argumentus dėl atsakovės padarytų reikšmingų pagrindinių Europos teisės principų — teisinio tikrumo, teisėtų lūkesčių ir teisės būti išklausytam — ir Europos geros administracinės elgsenos kodekso 4 straipsnio pažeidimų.

Trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai pristatė ir iškraipė apeliančės pirmojoje instancijoje pateiktą įrodymą, nes nusprendė, kad „tik CFCU turėjo perkančiosios organizacijos statusą <...> priimti sprendimą sudaryti nagrinėjamą sutartį <...>“, o Komisijos kompetencija buvo tik nustatyti, ar ES finansavimo sąlygos buvo įvykdytos“, remiantis apeliančės teismui pateiktais dokumentais, kurie faktiškai įrodė, kad CFCU veikia kontroliuojamas Europos Komisijos, neviršydamas jos nustatytų kompetencijos ribų. Todėl skundžiamoje nutartyje padarytos išvados yra klaidingos ir iškraipo Bendrojo Teismo turimus įrodymus.

2012 m. lapkričio 19 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką*

(Byla C-525/12)

(2013/C 26/67)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama E. Manhaeve ir G. Wilms

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Ieškovės reikalavimai

1. Pripažinti, kad Vokietijos Federacinė Respublika, neįtraukusi tam tikrų paslaugų į sąvokos „vandens paslaugos“ taikymo sritį, neįvykdė išpareigojimų pagal 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (toliau — Vandens pagrindų direktyva) (¹), ypač jos 2 straipsnio 38 punktą ir 9 straipsnį.
2. Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.